

IN THE WOODS

HOORN IN DE FURS

Matt Harlan feat. Rachel Jones

Saturday 05 Apr 2014

Een klassieke singer songwriter, mooie stem, treurige verhalen over eenzaamheid, coffee houses, bus stops. Zijn tweede album "Bow and be simple" is nu al een klassieker in zijn genre. En wat te denken van de zijn nieuwste product "Raven Hotel", over klassieker gesproken! Als je dit gaat missen?

Blue Bonnets under the snow.

Een prachtige zonnige middag illustreerde het debuut van Matt Harlan en Rachel Jones. Zoals vaker deze winter, horen we de artiesten verheugd reageren op onze milde en zonnige weersomstandigheden. Het is dan ook een barre winter geweest in de US. Dit jaar is het zelfs koud geweest en ook nog sneeuw gevallen in de home state van deze artiesten. Ze komen uit Texas, Rachel geboren en getogen in hun huidige woonplaats Houston en Matt is een country boy. Matt is opgegroeid in een klein plaatsje in de buurt van San Antonio. Harlan is niet zijn echte achternaam, dat is namelijk een Duitse naam. Matt heeft lange tijd te maken gehad met verschillende stiefvaders waar van er in ieder geval één een asshole was. Op zijn zestiende komt hij weer in contact met zijn biologische vader en ze blijken veel gemeen te hebben in ieder geval hun liefde voor muziek en ook nog eens dezelfde muziek. Rachel en Matt kennen elkaar al lang en ruim een jaar geleden heeft hij haar in Hoorn, Nederland ten huwelijk gevraagd. Op het podium was duidelijk te merken dat ze elkaar

al lang kennen. De opmerkingen niet gespeend van enige ironie, gaven enig inzicht in de relatie. Als Matt een oproep doet om te mailen naar zijn site, merkt Rachel op: "Dan moet je ze wel eens gaan beantwoorden!" Maar tegelijkertijd schrijft hij na hun huwelijk een prachtig liefdeslied voor Rachel. Kortom het zit wel goed. Hun stemmen kleuren prachtig bij elkaar, zijn aanvullend en ook versterkend voor de impact van de songs. De licht gruzige stem van Matt in combinatie met glasheldere stem van Rachel vormen een perfect huwelijk. Matt neemt je gaandeweg het concert enkele malen mee in zijn proces van songwriting. Soms heeft hij een begin en een eind en doet dan het langst over het middenstuk. Inspiratie komt van een email groep van schrijvers waar hij deel van uit maakt, soms van anderen. Niet altijd zijn de berichten even effectief, want wat voor poëzie wordt versleten door iemand die zo rond 3 uur het café verlaat, blijkt de volgende dag gewoon rommel te zijn. Matt is een liefhebber van poëzie en onderweg, heeft hij een voorkeur voor poëzie in plaats van romans. Omdat een gedicht heel veel geeft in korte tijd en een roman vraagt om door lezen. Als inspiratie noemde hij TS Eliot en dan met name het gedicht: "The Love Song of J. Alfred Prufrock." Een gedicht dat gaat over een man die door angst tot niets meer komt en het leven aan hem voorbij ziet gaan. Iets wat Matt een extra impuls heeft gegeven om te leven en je niet te laten leiden door angsten. Matt heeft een ambivalente houding ten opzichte van reizen, als jongetje moest hij 3.5 uur heen en terug naar het werk van zijn moeder meereizen tijdens schoolvakanties en als muzikant doet hij niet anders. Dit komt vaak terug in zijn werk. Zijn intro van Raven hotel, een hotel wat in alle opzichten voldoet aan de nachtmerrie van een reiziger, is hilarisch. Nadat hij deze weinig complimenteuze song heeft geschreven ontmoet hij een man met een pitbull aan de lijn die begint over zijn song en verteld dat de hond Raven heeft genoemd naar het bewuste hotel. Net als Matt het benauwd begint te krijgen, blijkt de hond alleen maar zo genoemd te zijn omdat deze tot de groep honden behoorde die door de bezoekers via het airconditioning systeem werden gevoerd. Deze man had de hond gewoon meegenomen. Het intro tot de song: "Rock 'n roll", gaf weer een inkijk in het huwelijk, toen Rachel in een combinatie van vertedering en ironie het over de foto's van Matt had uit de tijd dat hij in een rockband zat. Matt keek hier met gemengde gevoelens op terug liet hij blijken en soms speelde hij nog wel eens met de versterker op 10. Matt die zo prachtig kan verhalen over het leven onderweg is een goed observeerder en laat ons meekijken met zijn reizen. Dit gecombineerd met een prachtige gitaartechniek waarmee hij één gitaar soms als meerdere instrumenten deed klinken. Ook de jarige in de zaal werd niet vergeten en kreeg een prachtige uitvoering van een Townes song aangeboden. Kortom mooie songs over de melancholie van het onderweg zijn een op elkaar ingespeeld duo en twee in elkaar overvloeiende stemmen. Waarbij moet worden opgemerkt dat Rachel alleen ook haar mannetje stond. Puntje van kritiek, iets waar ze nog aan moeten werken is de wat mompelende stijl van introduceren van songs en verhalen die op zich grappig of bijzonder zijn op een manier brengen dat ze lijken uit te gaan als een nachtkars. Maar als dit bij de volgende tour is verbeterd, kunnen we spreken van een gouden duo. En de ontdekking door Nederland en België van deze ras-muzikanten, gezien de waardering voor hun laatste album is geheel terecht. Als de sneeuw is gesmolten in Texas staan de velden weer vol met Blue Bonnets, die er de hele winter onder verborgen zijn geweest.

1. Old Spanish Moss

2. Darker Shade Of Grey

3. Warm November

4. Slow Moving Train

5. We Never Met (Time Machine)

- 6.Elizabethtown
- 7.Too Much Going On
- 8.Riding With The Wind
- 9.Raven Hotel
- 10.Rearview Display

- 1.Simple Song
- 2.Half Developed Song
- 3.Second Gear
- 4.Driving Song
- 5.Bow And Be Simple
- 6.Long Ride Home
- 7.Rock & Roll
- 8.Walter
- 9.Texas Love Song [Slaid Cleaves]
- 10.Mozart (unreleased)
- 11.Snowin' On Raton [Townes Van Zandt]
- 12.Skinny Trees Of Mississippi

All tracks by Matt Harlan except where noted
Matt Harlan |vocals, acoustic guitar
Rachel Jones |vocals

www.mattharlan.com